

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 462/2015-18

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 4. novembra 2015 predbežne prerokoval sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSŤ, s. r. o., Pribinova 25, Bratislava, zastúpenej advokátom doc. JUDr. Branislavom Fridrichom, PhD., advokátska kancelária Fridrich Paľko, s. r. o., Grösslingová 4, Bratislava, vedené pod sp. zn. Rvp 497/2015– sp. zn. Rvp 499/2015, sp. zn. Rvp 537/2015 – sp. zn. Rvp 541/2015, sp. zn. Rvp 1033/2015 – sp. zn. Rvp 1046/2015, sp. zn. Rvp 1588/2015, sp. zn. Rvp 1617/2015 – sp. zn. Rvp 1618/2015, sp. zn. Rvp 2657/2015 – sp. zn. Rvp 2659/2015, sp. zn. Rvp 2929/2015– sp. zn. Rvp 2945/2015 vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, základného práva na zákonného sudcu zaručeného v čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, práva na spravodlivé súdne konanie zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj práva na účinný prostriedok nápravy a na spravodlivý proces zaručeného v čl. 47 Charty základných práv Európskej únie uzneseniami Krajského súdu v Trnave v spojení s uzneseniami Najvyššieho súdu Slovenskej republiky uvedenými v prílohe tohto rozhodnutia a takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., vedené pod sp. zn. Rvp 497/2015– sp. zn. Rvp 499/2015, sp. zn. Rvp 537/2015 – sp. zn. Rvp 541/2015, sp. zn. Rvp 1033/2015 – sp. zn. Rvp 1046/2015, sp. zn. Rvp 1588/2015, sp. zn. Rvp 1617/2015 – sp. zn. Rvp 1618/2015, sp. zn. Rvp 2657/2015 – sp. zn. Rvp 2659/2015, sp. zn. Rvp 2929/2015– sp. zn. Rvp 2945/2015 s p á j a na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. I. ÚS 462/2015.

2. Sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) boli od 13. januára 2015 do 27. februára 2015 doručené sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., Pribinova 25, Bratislava (ďalej len „sťažovateľka“), vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základného práva na zákonného sudcu zaručeného v čl. 48 ods. 1 ústavy, práva na spravodlivé súdne konanie zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), ako aj práva na účinný prostriedok nápravy a na spravodlivý proces zaručeného v čl. 47 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „charta“) v prílohe tohto rozhodnutia pod bodmi 1 až 45 uvedenými uzneseniami Krajského súdu v Trnave (ďalej len „krajský súd/napadnuté rozhodnutia krajského súdu“) v spojení s uzneseniami Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd/napadnuté rozhodnutia najvyššieho súdu“).

2. Sťažovateľka v predostretej argumentácii (už mnohonásobne a pravidelne sa opakujúcej, pozn.) atakuje závery vyplývajúce z rozhodovacej činnosti všeobecných súdov

v exekučnom konaní, ktorým vytýka ich nesprávnosť z hľadiska právneho posúdenia relevantných hmotnoprávnych a procesnoprávnych ustanovení príslušných právnych predpisov na predmetnú právnu vec sa vzťahujúcich a zároveň poskytuje ústavnému súdu vlastnú interpretáciu právnych predpisov vzťahujúcich sa na uvedené konania.

3. V petite podaných sťažností sťažovateľka žiadala, aby ústavný súd vydal nález, ktorým vysloví porušenie jej označených základných práv napadnutými rozhodnutiami krajského súdu a najvyššieho súdu, ktoré zruší a veci vráti krajskému súdu na ďalšie konanie a sťažovateľke prizná primerané finančné zadosťučinenie, ako aj úhradu trov konania.

II.

4. Podľa § 31a zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ak tento zákon neustanovuje inak a povaha veci to nevylučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej aj „OSP“). V zmysle § 112 ods. 1 OSP v záujme hospodárnosti konania môže súd spojiť na spoločné konanie veci, ktoré sa uňho začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov. Zákon o ústavnom súde nemá osobitné ustanovenie o spojení vecí, avšak v súlade s citovaným § 31a zákona o ústavnom súde možno v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy použiť na prípadné spojenie vecí primerane § 112 ods. 1 OSP.

5. S prihliadnutím na obsah predmetných sťažností vedených pred ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 497/2015 – sp. zn. Rvp 499/2015, sp. zn. Rvp 537/2015 – sp. zn. Rvp 541/2015, sp. zn. Rvp 1033/2015 – sp. zn. Rvp 1046/2015, sp. zn. Rvp 1588/2015, sp. zn. Rvp 1617/2015 – sp. zn. Rvp 1618/2015, sp. zn. Rvp 2657/2015 – sp. zn.

Rvp 2659/2015, sp. zn. Rvp 2929/2015 – sp. zn. Rvp 2945/2015 a z tohto obsahu vyplývajúcu právnu a skutkovú súvislosť týchto sťažností a taktiež prihliadajúc na totožnosť v osobe sťažovateľky, krajského súdu a najvyššieho súdu, proti ktorému tieto sťažnosti smerujú, rozhodol ústavný súd uplatniac citované právne normy tak, ako to je uvedené v bode I výroku tohto uznesenia.

III.

6. Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

7. Podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

8. Podľa § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde návrh nie je prípustný, ak sa týka veci, o ktorej ústavný súd už rozhodol...

9. Ústavný súd v predmetnej veci zistil, že o napadnutých rozhodnutiach krajského súdu uvedených v tabuľke tvoriacej prílohu tohto rozhodnutia v bode 1 až 3, 6 až 15, 17, 19 až 45 už ústavný súd rozhodol, a to svojimi rozhodnutiami uvedenými v priloženej tabuľke

v bode 1 až 3, 6 až 15, 17, 19 až 45, a to ekvivalentne ku každému z napadnutých rozhodnutí krajského súdu. Z uvedeného teda vyplýva, že o napadnutých rozhodnutiach krajského súdu vedených v priloženej tabuľke v bode 1 až 3, 6 až 15, 17, 19 až 45 už bolo ústavným súdom rozhodnuté tam uvedenými rozhodnutiami ústavného súdu, v dôsledku čoho odmieta sťažnosti uvedené v priloženej tabuľke v bode 1 až 3, 6 až 15, 17, 19 až 45 v časti týkajúcej sa napadnutých rozhodnutí krajského súdu z dôvodu ich neprípustnosti podľa § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde.

IV.

10. Vo vzťahu k napadnutým rozhodnutiam krajského súdu vedených v priloženej tabuľke tvoriacej prílohu tohto rozhodnutia pod číslom 4, 5, 16 a 18 ústavný súd odvodzuje lehotu na podanie týchto sťažností z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (napr. rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva z 12. 11. 2002 vo veci Zvolský a Zvolská verzus Česká republika, sťažnosť č. 46129/99, body 51, 52, 53 a 54), podľa ktorej dvojmesačná lehota na podanie sťažnosti ústavnému súdu začne plynúť dňom doručenia rozhodnutia o mimoriadnom opravnom prostriedku (dovolaní) a je považovaná za zachovanú aj vo vzťahu k predchádzajúcemu právoplatnému rozhodnutiu, ústavný súd považoval lehotu na podanie sťažnosti ústavnému súdu za zachovanú nielen voči rozhodnutiam najvyššieho súdu, ale aj voči rozhodnutiam krajského súdu (napr. I. ÚS 169/09, I. ÚS 69/2010, II. ÚS 91/2011). V ďalšom konštatuje, že po preskúmaní predmetu týchto sťažností a v kontexte aj svojich zistení dospel k záveru, že použitá argumentácia sťažovateľky v podaných sťažnostiach je totožná s jej právnou argumentáciou, ktorú použila v stovkách predošlých sťažností, ktorými sa ústavný súd už zaoberal v uplynulom období a v ktorých atakovala právne závery všeobecných súdov vo vzťahu k právnemu posudzovaniu notárskych zápisníc, ako aj rozsudkov rozhodcovského súdu ako exekučných titulov koncipovaných na podklade neprijateľných podmienok v úverových zmluvách vrátane posúdenia zmlúv o úvere koncipovaných formulárovou formou ako spotrebiteľských zmlúv v nadväznosti na podmienky v nich uvedené vrátane záverov

vyplývajúcich z rozsudku Súdneho dvora Európskej únie vo veci Banif Plus Bank Zrt proti Csaba Cipani a spol. sp. zn. C-472/11 z 21. februára 2013, ako aj postup všeobecných súdov v rozpore s § 57 ods. 5 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov a krajského súdu v odvolacom konaní v rozpore s § 214 ods. 1 OSP a v neposlednom rade vo vzťahu k prejudiciálnemu konaniu. Vzhľadom na totožnosť tak v osobe sťažovateľky, ako aj totožnosť v použitej právnej argumentácii a skutkových okolnostiach, ktoré boli podstatné pre ustálenie záverov všeobecných súdov aj v prípadoch predošlých, dospel ústavný súd k záveru, že vzhľadom na to, že sťažovateľke sú notoricky známe dôvody odmietnutia sťažností v úplne rovnakých prípadoch a ustálený právny názor ústavného súdu na danú právnu problematiku v závislosti od predmetu napadnutých rozhodnutí všeobecných súdov a ňou použitej argumentácie bez relevantných zmien, nie je potrebné uvádzať tie isté dôvody odmietnutia, ako to je aj v prípade týchto sťažností. Vzhľadom na uvedené sa preto ústavný súd plne stotožňuje s odôvodnením svojich predchádzajúcich rozhodnutí (napr. I. ÚS 220/2011, I. ÚS 227/2012, I. ÚS 379/2012, I. ÚS 381/2012, I. ÚS 382/2012, I. ÚS 409/2012, I. ÚS 410/2012, I. ÚS 3/2013, I. ÚS 110/2013, I. ÚS 146/2013, I. ÚS 157/2013, I. ÚS 745/2013, I. ÚS 99/2014, I. ÚS 100/2014, I. ÚS 212/2014, II. ÚS 473/2011, II. ÚS 303/2011, II. ÚS 337/2012, II. ÚS 62/2013, II. ÚS 79/2013, II. ÚS 365/2013, II. ÚS 344/2013, II. ÚS 562/2013, III. ÚS 178/2014, III. ÚS 242/2011, III. ÚS 397/2011, III. ÚS 488/2012, III. ÚS 7/2013, III. ÚS 453/2013, III. ÚS 173/2014, III. ÚS 176/2014, III. ÚS 178/2014, III. ÚS 214/2014, III. ÚS 297/2014, IV. ÚS 299/2012, IV. ÚS 467/2012, IV. ÚS 50/2013, IV. ÚS 51/2013, IV. ÚS 52/2013, IV. ÚS 181/2014, IV. ÚS 182/2014, IV. ÚS 183/2014, IV. ÚS 186/2014, IV. ÚS 187/2014...), ktoré skončili odmietnutím podobných a opakujúcich sa sťažností sťažovateľky z dôvodov tam uvedených. Ústavný súd v takýchto a obdobných prípadoch nemá dôvod meniť svoje už ustálené právne názory, a preto v podrobnostiach odkazuje na svoje už citované svoje rozhodnutia. Taktiež ústavný súd konštatuje, že sťažovateľka ani nevzniesla žiadny presvedčivý dôkaz potvrdzujúci, že iba ústna časť pojednávania nasledujúca po výmene písomných stanovísk by mohla zaručiť spravodlivé konanie (rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Lino Carlos Varela Assalino proti Portugalsku z 25. 4. 2002,

sťažnosť č. 64336/01, ako aj rozsudky najvyššieho súdu sp. zn. 5 Cdo 218/2009, sp. zn. 3 Cdo 51/2011, sp. zn. 3 Cdo 186/2012, sp. zn. 7 Cdo 56/2011). Vzhľadom na uvedené ústavný súd sťažnosti sťažovateľky uvedené v prílohe tohto rozhodnutia odmietol v tejto ich časti z dôvodu nedostatku svojej právomoci a z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

11. Na podporu svojej argumentácie iba upriamuje pozornosť sťažovateľky aj na rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie (ďalej len „Súdny dvor“) sp. zn. C-76/10 zo 16. novembra 2010 vydané vo veci iniciovanej sťažovateľkou, ako aj na ďalšiu početnú judikatúru Súdneho dvora (napr. C-240/98 až C-244/98, C-473/00, C-168/05, C-243/08, C-40/08, C-227/08 a C-76/10) dotýkajúcu sa problematiky spotrebiteľského práva, ktoré podporujú právne závery ústavným súdom predstreté v jeho predošlých rozhodnutiach a ktoré sú aj sťažovateľke notoricky známe. V ostatnom poukazuje na najnovší rozsudok Súdneho dvora z 27. februára 2014 vo veci sp. zn. C-470/12, bod 41 (v rámci sporu, ktorého účastníkom je sťažovateľka, pozn.), v ktorom Súdny dvor výslovne deklaroval, že *„možnosť súdu skúmať nekalú povahu podmienky aj bez návrhu predstavuje vhodný prostriedok na dosiahnutie výsledku stanoveného v článku 6 smernice 93/13, teda zabránenie tomu, aby bol jednotlivý spotrebiteľ viazaný nekalou podmienkou, a zároveň na dosiahnutie cieľa stanoveného v článku 7 tejto smernice, pretože takéto preskúmanie môže mať odradzujúci účinok smerujúci k ukončeniu používania nekalých podmienok v zmluvách uzavretých so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov (rozsudky z 21. 11. 2002, Cofidis, C-473/00, Zb. s. I-10875, bod 32, a Mostaza Claro, C-168/05, Zb. s. I-10421, bod 25)“*.

12. Vo vzťahu k napadnutým rozhodnutiam najvyššieho súdu v dovolacom konaní uvedených v priloženej tabuľke tvoriacej prílohu tohto rozhodnutia v bodoch 1 až 45, ústavný súd poukazuje na to, že s prihliadnutím na totožnosť v použitej právnej argumentácii a skutkových okolnostiach vyplývajúcich z napadnutých rozhodnutí najvyššieho súdu, ktoré boli predmetom posúdenia ústavným súdom už v predošlom období, je ústavný súd toho názoru, že sťažovateľke sú notoricky známe dôvody odmietnutia sťažností týkajúcich sa postupu najvyššieho súdu v dovolacom konaní v úplne rovnakých

prípadoch a ustálený právny názor ústavného súdu na danú právnu, v dôsledku čoho nie je potrebné uvádzať tie isté dôvody odmietnutia, ako to je aj v prípade týchto sťažností. Vzhľadom na uvedené sa preto ústavný súd plne stotožňuje s odôvodnením svojich predchádzajúcich rozhodnutí (napr. I. ÚS 67/2014, I. ÚS 330/2014, I. ÚS 331/2014, I. ÚS 332/2014, I. ÚS 436/2014, I. ÚS 437/2014, I. ÚS 510/2014, I. ÚS 511/2014, I. ÚS 533/2014, I. ÚS 622/2014, I. ÚS 623/2014, I. ÚS 626/2014, II. ÚS 111/2014, II. ÚS 112/2014, II. ÚS 113/2014, II. ÚS 114/2014, II. ÚS 115/2014, II. ÚS 116/2014, II. ÚS 140/2014, II. ÚS 141/2014, II. ÚS 142/2014, II. ÚS 143/2014, II. ÚS 144/2014, II. ÚS 145/2014, II. ÚS 146/2014, II. ÚS 583/2014, III. ÚS 169/2012, III. ÚS 291/2014, III. ÚS 381/2014, III. ÚS 382/2014, IV. ÚS 307/2014, IV. ÚS 377/2014...), ktoré skončili odmietnutím podobných a opakujúcich sa sťažností sťažovateľky z dôvodov tam uvedených. Ústavný súd v takýchto a obdobných prípadoch nemá dôvod meniť svoje už ustálené právne názory, a preto v podrobnostiach odkazuje na svoje už citované svoje rozhodnutia. Vzhľadom na uvedené ústavný súd sťažnosti sťažovateľky uvedené v prílohe tohto rozhodnutia v bodoch 1 až 45 týkajúce sa napadnutých rozhodnutí najvyššieho súdu odmietol v tejto ich časti ako zjavne neopodstatnené (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 4. novembra 2015

Príloha k rozhodnutiu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 462/2015

Por. č.	sp. zn. sťažností vedených ústavným súdom (Rvp)	sp. zn. uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky	sp. zn. uznesení Krajského súdu v Trnave	sp. zn. uznesení súdu Ústavného Slovenskej republiky
1	Rvp 497/2015	sp. zn. 5 ECdo 201/2014	sp. zn. 9 CoE 260/2013	II. ÚS 636/2014
2	Rvp 498/2015	sp. zn. 8 ECdo 130/2014	sp. zn. 24 CoE 317/2012	II. ÚS 581/2014
3	Rvp 499/2015	sp. zn. 5 Oboer 169/2014	sp. zn. 5 CoE 150/2012	II. ÚS 171/2014
4	Rvp 537/2015	sp. zn. 6 ECdo 299/2013	sp. zn. 24 CoE 122/2012	-
5	Rvp 538/2015	sp. zn. 2 ECdo 7/2014	sp. zn. 10 CoE 228/2012	-
6	Rvp 539/2015	sp. zn. 3 Oboer 270/2013	sp. zn. 23 CoE 97/2012	I. ÚS 745/2013
7	Rvp 540/2015	sp. zn. 4 Oboer 282/2013	sp. zn. 11 CoE 109/2012	I. ÚS 100/2014
8	Rvp 541/2015	sp. zn. 2 ECdo 195/2014	sp. zn. 9 CoE 170/2012	II. ÚS 618/2014
9	Rvp 1033/2015	sp. zn. 3 Oboer 324/2013	sp. zn. 23 CoE 55/2012	I. ÚS 745/2013
10	Rvp 1034/2015	sp. zn. 2 ECdo 151/2014	sp. zn. 10 CoE 7/2012	II. ÚS 535/2014
11	Rvp 1035/2015	sp. zn. 1 Oboer 188/2013	sp. zn. 9 CoE 11/2012	IV. ÚS 331/2013
12	Rvp 1036/2015	sp. zn. 4 ECdo 131/2014	sp. zn. 3 CoE 64/2013	III. ÚS 477/2014
13	Rvp 1037/2015	sp. zn. 8 ECdo 169/2014	sp. zn. 21 CoE 84/2012	I. ÚS 139/2014
14	Rvp 1038/2015	sp. zn. 3 Oboer 7/2014	sp. zn. 11 CoE 167/2012	III. ÚS 56/2014
15	Rvp 1039/2015	sp. zn. 5 ECdo 195/2014	sp. zn. 24 CoE 135/2013	I. ÚS 788/2014
16	Rvp 1040/2015	sp. zn. 1 Oboer 193/2014	sp. zn. 11 CoE 73/2012	-
17	Rvp 1041/2015	sp. zn. 8 ECdo 155/2014	sp. zn. 23 CoE 10/2012	II. ÚS 26/2014
18	Rvp 1042/2015	sp. zn. 3 Oboer 123/2014	sp. zn. 3 CoE 169/2012	-
19	Rvp 1043/2015	sp. zn. 1 Oboer 209/2014	sp. zn. 10 CoE 165/2013	III. ÚS 477/2014
20	Rvp 1044/2015	sp. zn. 7 ECdo 252/2014	sp. zn. 10 CoE 173/2013	III. ÚS 461/2014
21	Rvp 1045/2015	sp. zn. 3 Oboer 323/2013	sp. zn. 21 CoE 172/2012	III. ÚS 146/2014
22	Rvp 1046/2015	sp. zn. 1 Oboer 159/2014	sp. zn. 10 CoE 4/2012	III. ÚS 120/2014
23	Rvp 1588/2015	sp. zn. 4 Oboer 302/2013	sp. zn. 5 CoE 85/2012	III. ÚS 56/2014
24	Rvp 1617/2015	sp. zn. 6 ECdo 212/2013	sp. zn. 9 CoE 105/2012	I. ÚS 745/2013
25	Rvp 1618/2015	sp. zn. 8 ECdo 4/2014	sp. zn. 23 CoE 252/2012	III. ÚS 56/2014
26	Rvp 2657/2015	sp. zn. 3 ECdo 124/2014	sp. zn. 5 CoE 28/2013	II. ÚS 636/2014

27	Rvp 2658/2015	sp. zn. 5 Oboer 188/2013	sp. zn. 23 CoE 38/2013	III. ÚS 130/2014
28	Rvp 2659/2015	sp. zn. 3 Oboer 322/2013	sp. zn. 6 CoE 55/2013	II. ÚS 620/2014
29	Rvp 2929/2015	sp. zn. 8 ECdo 68/2014	sp. zn. 10 CoE 57/2012	III. ÚS 29/2014
30	Rvp 2930/2015	sp. zn. 1 Oboer 223/2014	sp. zn. 23 CoE 280/2013	II. ÚS 686/2014
31	Rvp 2931/2015	sp. zn. 8 ECdo 66/2014	sp. zn. 6 CoE 27/2013	III. ÚS 131/2014
32	Rvp 2932/2015	sp. zn. 5 Oboer 116/2013	sp. zn. 17 CoE 18/2011	II. ÚS 530/2013
33	Rvp 2933/2015	sp. zn. 5 Oboer 324/2013	sp. zn. 24 CoE 126/2012	I. ÚS 100/2014
34	Rvp 2934/2015	sp. zn. 4 ECdo 302/2013	sp. zn. 9 CoE 19/2012	IV. ÚS 331/2013
35	Rvp 2935/2015	sp. zn. 8 ECdo 150/2014	sp. zn. 21 CoE 356/2012	II. ÚS 581/2014
36	Rvp 2936/2015	sp. zn. 8 ECdo 82/2014	sp. zn. 10 CoE 474/2013	II. ÚS 686/2014
37	Rvp 2937/2015	sp. zn. 1 Oboer 211/2014	sp. zn. 11 CoE 84/2013	I.ÚS 744/2013
38	Rvp 2938/2015	sp. zn. 8 ECdo 62/2014	sp. zn. 21 CoE 249/2012	IV. ÚS 157/2014
39	Rvp 2939/2015	sp. zn. 1 ECdo 227/2013	sp. zn. 24 CoE 209/2012	I.ÚS 744/2013
40	Rvp 2940/2015	sp. zn. 2 ECdo 161/2014	sp. zn. 3 CoE 16/2013	III. ÚS 130/2014
41	Rvp 2941/2015	sp. zn. 2 Oboer 92/2013	sp. zn. 24 CoE 110/2011	III. ÚS 500/2012
42	Rvp 2942/2015	sp. zn. 1 Oboer 200/2013	sp. zn. 10 CoE 163/2012	II. ÚS 175/2014
43	Rvp 2943/2015	sp. zn. 1 Oboer 216/2014	sp. zn. 24 CoE 292/2013	I.ÚS 788/2014
44	Rvp 2944/2015	sp. zn. 3 ECdo 266/2013	sp. zn. 11 CoE 200/2012	II. ÚS 684/2014
45	Rvp 2945/2015	sp. zn. 3 ECdo 189/2013	sp. zn. 9 CoE 324/2011	III. ÚS 500/2012